

[Parkov.]

tror nu, at den tyske Hærmagt vilde bryde sig ganske fejl om, hvorvidt det ærede Medlem gav sit Samtykke eller modsatte sig det, jeg tror, den slet ikke vilde spørge det ærede Medlem. Den vilde simpelt hen handle, som den har gjort i alle andre Tilfælde: beskytte det, den havde udset sig til Værn for sin Flaade, og naturligvis gøre alt muligt for, at denne Minespærring kunde være saa effektiv som mulig. Det er nemlig ikke tilstrækkeligt med en Spærring; hvis der ikke er andet end en Spærring, kan jo forskellige Fartøjer gaa ud og tage Minerne op og gøre dem uskadelige, og hvis de faar Lov til at gøre det, er Minespærringen ganske værdiløs. Dette var blevet Følgen, det kan der fornuftigvis ikke være nogen Tvivl om. Men dernæst, hvis det nu var blevet Følgen, og vi saa ser videre frem i Tiden — ja, det er jo muligt, at vi var sluppet nogenlunde af med de fremmede Tropper, som var gaaet i Land hos os, men hvordan vilde det saa være gaaet i Fremtiden? Hver Gang det trak op til en eller anden Konflikt, vilde saa ikke alle Magter, som havde nogen som helst Interesse i danske Farvande, være betænkt paa, hvem der nu kunde komme først og sikre sig Indflydelse paa, hvorledes disse Farvande skulde beherskes. Jeg tror, at vi da vilde være inde i en Ordning, som Gang efter Gang vilde føre til store Katastrofer og mere og mere fjerne enhver Skygge af Suverænetet for det danske Folk. Jeg tror derfor, det er rigtigt, saaledes som det foreslaas her i Forslaget, at vi skal have et Rigets Forsvar, som — og det ved det ærede Medlem saa udmærket godt — selvfølgelig ene og alene — undskyld, nu bruger jeg det, som det ærede Medlem har sagt — skal bruges til at sikre os Freden, det er fuldkomment rigtigt, kun dertil.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Med Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Ændringer i de for Statsanstalten for Livsforsikring gældende Bestemmelser,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Lands-

tinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Mødet genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4⁵.

Mødet genoptoges Kl. 7.

P. Munch: Karakteren af det Lovforslag, der foreligger til Behandling, er jo allerede kendetegnet af den nye Titel, hvormed det møder frem som Forslag om Rigets Forsvar, derved understregende de Hovedopgaver, som man i 1922 angav i Søværnsloven, og som man nu sætter i Spidsen for hele den samlede Lov. Saa vidt jeg kan se, opnaar man derved kun det ene, at man ligesom understreger, i hvilken Grad den Opgave, man stiller sig, er uløselig. At man bestandig bliver ved at arbejde med dette Formaal for Øje, som ligger over, hvad dansk Militærvæsen evner, har, saa vidt jeg kan forstaa, den bestemte Følge, at man stadig stræber herhjemme at indrette sit Militærvæsen efter det Forbillede, der gives af de store Stater. Man synes, at det danske Militærvæsen skal ligne de store Staters, og dette vil sige, at man skal have saa nogenlunde de samme Ting indenfor vore forskellige Militærgorganisationer, som man træffer i de paa-gældende store Stater. Man opnaar derved at faa vort Militærvæsen indrettet som en hel Prøvesamling paa alt, hvad man har fundet paa paa Militæromraadet de forskellige Steder rundt om i Verden. Man faar lidt af hvert. Man faar en Ordning, paa hvilken der passer dette, at det er mangt, men ikke meget.

Naar vi nu ser paa de Ting, der foreligger for os her, vil ærede Medlemmer da ogsaa se, hvorledes et og andet rykker frem, som vi ikke har haft eller i hvert